

Ugovor o kreditu se razvio iz ugovora o zajmu, ali već dugo predstavlja poseban imenovani ugovor iz oblasti bankarskog poslovanja. Tako je i u našem pravu ugovor o kreditu prvi put materijalno-pravno regulisan u Zakonu o obligacionim odnosima iz 1978. godine ("Službeni list SFRJ", br. 29/1978). Međutim, ugovor o kreditu je i pre toga bio prisutan u pravnom prometu kao uređen obligacioni odnos analognom primenom opštih pravila ugovora o zajmu. Šta više, analogna primena pravnih pravila ugovora o zajmu na ugovor o kreditu se i danas sreće u uporednom pravu. Iz tih razloga je i u pravnoj teoriji prisutno shvatanje da su ugovor o zajmu i ugovor o kreditu jedan te isti ugovor - ugovor o zajmu čiji je pojavni oblik ugovor o kreditu. U Zakonu o obligacionim odnosima iz 1978. dosta se razgranicavaju i posebno pravno regulisu ugovor o zajmu i ugovor o kreditu. U pravnoj teoriji većine evropskih zemalja u ugovoru o kreditu se najcesce utvrđuje posebna pravna fizionomija.

Pojam ugovora o kreditu.

Pojam ugovora o kreditu u našem pravu je određen odredbom člana 1065. Zakona o obligacionim odnosima. On se definiše kao ugovor kojim se banka obavezuje da korisniku kredita stavi na raspolaganje određeni iznos novčanih sredstava na određeno ili neodređeno vreme za neku namenu ili bez utvrđene namene, a korisnik se obavezuje da banci plaća ugovorenu kamatu i dobijeni iznos novca vrati u vreme i na način kako je utvrđeno ugovorom. Ovaj ugovor se uvek zaključuje u pismenoj formi. Zato ugovor o kreditu spada u grupu formalno-pravnih poslova. To je posledica činjenice da je predmet ugovora o kreditu, najčešće, veća suma novca. Propisivanjem obavezne pismene forme strankama se naznačava ozbiljnost ovog pravnog posla i olakšava dokazivanje postignute saglasnosti volja o svim bitnim elementima za slučaj spora. Pismena forma ugovora o kreditu može biti zadovoljena na različite načine. Ugovorne strane mogu sastaviti i potpisati pismenu ispravu o postojanju saglasnosti volja, ili svaka strana može potpisati primerak isprave namenjene drugoj strani, ili jednostrano može svojim pismom učiniti ponudu drugoj strani koja će tu ponudu prihvatiti svojim pismom (član 72. Zakona o obligacionim odnosima).

Koji su bitni elementi ugovora o kreditu propisano je odredbom člana 1066. Zakona o obligacionim odnosima. To su iznos kredita, uslovi davanja kredita, uslovi korišćenja kredita i način vraćanja. Međutim, svi ovi elementi ne moraju biti u potpunosti određeni ili sadržani u ugovoru o kreditu. Tako se iznos kredita može precizno odrediti ili posredstvom utvrđene gornje granice do koje banka odobrava kredit određenom licu. Ugovor o kreditu je punovažan iako ne sadrži uslove davanja kredita. To je logična posledica činjenice da uslovi davanja kredita prethode njegovom odobrenju. Oni se iskazuju u nizu prethodnih radnji koje banka preduzima u cilju procene kreditne sposobnosti i poslovnog ugleda potencijalnog korisnika kredita. Zato se uslovi davanja kredita, najčešće, ne propisuju samim ugovorom o kreditu, već posebnim opštim pravilima banke. Za razliku od uslova davanja, uslovi korišćenja kredita su uvek sadržani u samom ugovoru ako se radi o odobrenom namenskom kreditu, ili kreditima koje banka sukcesivno odobrava. Isti je slučaj i sa uslovima vraćanja kredita. Oni po prirodi stvari uvek predstavljaju bitan element ugovora o kreditu. Zato se u svim ugovorima o kreditu posebno konkretizuju uslovi pod kojima će korisnik kredita vratiti odobrena kreditna sredstva.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com